

'Απ' Όλα

Το Σάββατόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛ. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα έγγραφης εξαμηνίας

Δια την Τουρκίαν
το ΕξωτερικόνΓρ. 10
Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

* ΓΡΑΦΕΙΑ *

Γαλιτά, Περμπολάζαρον, Σαατχ Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

Το φύλλον άπανταχού του Κράτους παρ. 20.

Το «'Απ' Όλα» έκτοποδεται
εις 10.000 αντίτυπα.

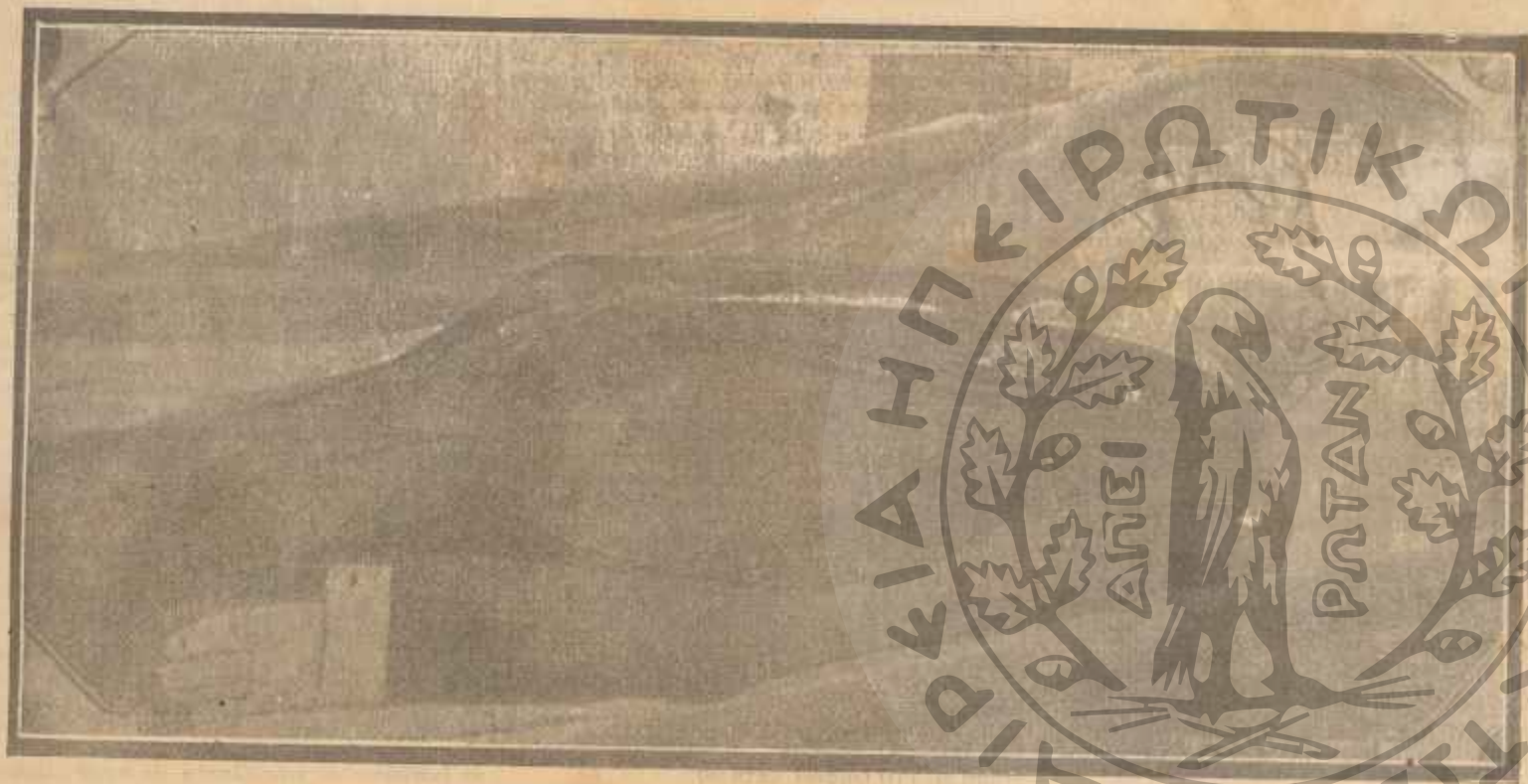
ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Την παρελθούσαν Κυριακήν, εγένετο, εν Παρισίοις, άγών αεροπλάνων, δρόμου Παρισίων - Μαδρίτης. Σημείον εκκινήσεως ήτο το πεδίον 'Ισσν-λέ-Μουλιανό. 'Ο άγών προσηλύνετο λίαν ενδιαφέρον, όπερ τας 200 χιλιάδας θεατών είχαν συγκεντρωθή διά νά ιδώσι τα αναχωρούντα αεροπλάνα. Είχον ήδη εκκινησει 12, ότε ο αεροπόρος Τραίν, μόλις ύψωθείς, έννοήσας, ότι ή κινητήριος μηχανή τον δέν είργαζετο τακτικώς, εξήγησε νά κατέλθη. Ήτων δέ ν' άποκρίγη σύγκρουσιν προς συνηγ-

μένους στρατιώταις, επέπεσεν όλος άνωσώς, κατά του πρωθυπουργού Μονίς, ο όποιος σοβαρώς πληγωθή και κατά του ύπουργού των Στρατιωτικών Μπερτώ, όστις και έφρονεύθη υπό του αεροπλάνου. 'Ο πανικός ήτο μέγας, αριθμούνται επιπλέον, 60 θέματα. 'Η θλίψις έν Γαλλία, έπήρε μεγάλη, έν τούτοις ο άγών εξακολούθησε, το 8' αεροπλάνον του Γαρος έφθάσεν εις την πόλιν Angoulême (400 χιλιάμετρα εκ Παρισίων) εις 4 ώρας και 48', έξ ών τα 50' διέθεσεν εις επιδιώρσασιν του και' όδόν βλαβέντος αεροπλάνου του.

Αι παρατιθέμεναι εικόνες, παριστώσι τον πρωθυπουργόν Μονίς και τον Μπερτώ επί της νεκρικής κλίνης του.

Ο Μπερτώ επί της νεκρικής κλίνης.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

Μία από τὴς ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι σπανιώτερον κομποῦναι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ χαρακτηρίζονται ὡς μικραὶ καὶ ἐπουσιώδεις, εἶναι καὶ ἡ εὐσταθεία. Τὴν ἀρετὴν ταύτην βλέπομεν ὅτι ἔχει ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς τῆς αἰσίου περικυψή.

Λαμβάνει οὕτως ἵπν τοῦ Χριστοῦ ὀφθαλμοὺς καὶ νυρθεὶς εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὴ ἀναβλέπει. Δὲν ἐγνώριζε λοιπὸν τὸν Σωτήρ τοῦ, εἰμὴ ἐξ ὀνόματος. «Ἀνθρώπος λεγόμενος Ἰησοῦς πλὴν ἐποίησε καὶ ἐπέχουσέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὴ καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν οὖν καὶ νιφάμενος ἀνέβλεψα». Ταῦτα ἔλεγεν εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν Φαρισαίους ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς καὶ ταῦτα ἐπανελάμβανεν ὅταν ἐκ κακοβουλῶν προθέσεων αὐτοὶ ἐπανηρώτων αὐτὸν καὶ ἐξηγάμαζον ὅτι ἀρνηθῇ, ἂν μὴ τὸ ὅτιμα, τὸ ὁποῖον ἦτο προφανὲς καὶ πασιγνώστον, ἀλλὰ τὸν σωτήρα. Ὁ τυφλὸς, παρὰ πάντα ταῦτα, παρὰ τὸν ἐξωκλεισιασμὸν ἐκ τῆς συναγωγῆς, τὸν ὁποῖον ἠπεῖλουν, ἐνέμενεν εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν σωτήρα τοῦ καὶ «προφήτη» καὶ ἀνθρώπου ἀπὸ Θεοῦ.

Ἡ εὐσταθεία αὐτῆ τοῦ τυφλοῦ ἄς χρησιμεύσῃ ὡς ἐπὶ δόγμα εἰς ἡμᾶς σήμερον. Ἄν ὑπάσχῃ ἀρετὴ, ἡ ὁποία οὖν τῷ χρόνῳ σπανίζει εἰς τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς, πλὴν ἂν ὑπάσχῃ ἀρετὴ διναμένη διὰ χάριτος εἰς τὸν ἀνθρώπου πολλὰ ἔ' αγαθά, αὕτη εἶναι ἡ εὐσταθεία.

Πάντες ἡμεῖς, ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἔθνος, ἄς ἐνοσηθῶμεν διὰ τῆς θανμασίας ταύτης ἀρετῆς. Ἡ εὐσταθεία εἶναι ἡθικὴ κεντρομόλος δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀνθρώπος συνδέεται πρὸς τὸ ἡθικὸν κέντρον τοῦ καὶ οὕτως ἀποτελεῖ κατὰ συμπαθεῖς, κατὰ ἰσχυρὸν, κατὰ ὀφύλιμον. Ὁ ἀνθρώπος τότε ὡς ἔθνος γίνεται μία δύναμις, ἡ ὁποία εἶναι μεγάλη ἐαυτοῦ σήμα καὶ καθίσταται σεβαστὸς παρ' ἑχθρῶν καὶ φίλων.

— Τί θὰ ἐγίνετο ἡ γῆ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ θανμασία κεντρομόλος δύναμις;

— Θὰ ἐξασθενέσκει αὕτη εἰς τὸ κενόν, τελείως παρεκκλίνουσα τῆς κεκαταστάσεως αὐτῆς τροχιάς, θὰ ἐδέρετο τῆδε κάκεισε ἕως οὗ συναντήσῃ τὴν καταστροφὴν.

— Τί δίνεται αὐτῇ εἰς ἔθνος στερηθὲν τῆς πρὸς ἐαυτὸ ἐπισταθείας τοῦ ἡ κάποις ἐξασθενήσαν αὐτὴν;

— Θὰ παύσῃ νὰ δοῇ ἐν τῷ χορῷ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν καὶ παραπλανηθῇ τῆς δόδο τοῦ θ' ἀποσυντεθῇ διὰ νὰ μὴ ἀνασταθῇ πλέον ποτε.

Ἡ ἱστορία ὅλων τῶν χρόνων καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν εἶναι ὁ ἀφηνιχὸς κήρυξ τῶν κληρίων συμφορῶν, αἰετίνες ἐνοκρίτουσιν εἰς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν τὴν πρὸς ἐαυτὸ εὐσταθειαν.

Ποθεῖτε τὴν τύχην των;

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπ' ἀλλήλοις ἡγγέλησαν νικηφόροι προελάσεις τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ. Καίτοι τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπεκράτει μεγάλη κακοκαιρία, ὁ στρατὸς, ἐπιτεθεὶς κατὰ τὸν ἐπαναστατῶν, τοὺς ἡνάγκασε νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὰ χωρία Ἀργα καὶ Τσεμὲρ, καταλιπόντας τὰ ὄρη Μαλί καὶ Χότιν. Ταῦταχρόνως ἀγγέλλεται ὅτι πληρὴς διάσπασις μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν ἐπὶ ἤλθεν, οἱ ἡγέται δὲ ἐκτὸς φυλῶν ἀπέστειλαν εἰς τὸν Σουλτάνον τηλεγράφημα, δηλοῦν ὑποταγὴν καὶ πίστιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐξ ἄλλου ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς ἐπιχειρεῖ νὸν κυλιωτέρῃ κίνησιν, ὅπως ἀποκόψῃ τὴν πρὸς τὸ Μαυροβούνιον ὑποχωρήσιν τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐστὲ, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ προεγράψαμεν ἄλλως τε, ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς, παρὰ τὰς ὑπερβολὰς τοῦ Γαριβάλδη ἐπαγγελίας καὶ τὴν πρὸς τοὺς Μαλίσσόρους συνδρομὴν τοῦ Μαυροβούνιου, καθώρθονε νὰ περιορίσῃ τὸ κίνημα, λίαν ταχέως δὲ ἡ ποθητὴ εἰρήνη θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῶν Ἀλβανικῶν ὁρίων.

— Ὁ φόβος τοῦ Βουλγάρου ἀξιωματικοῦ Γεωργίηφ ἐξῆψε τὰ πνεύματα τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, εἰς πολλὰς δὲ πόλεις, κατὰ τὰς ἐκείθεν εἰδήσεις, ἐγένοντο θυροβώδη, συλλλητήρια, δι' ὧν προσεκαλεῖτο ἡ Βουλγ. Κυβέρνησις εἰς ἐνεργὸν διαμαρτυρίαν. Ὅπως προχθὲς ὁ ἐνταῦθα Βουλγάρου πρεσβευτὴς κ. Σαράφωφ, μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξέθεσε τ' ἀποτελέσματα τῆς βουλγαρικῆς ἐξελεικτικῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινα εἶναι ἀντίθετα τῶν τῆς τουρκικῆς τοιαύτης, καὶ ἐξήτησεν ἀποζημιώσεις καὶ ἱκανοποιήσιν. Σχεδὸν ταυτοχρόνως ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας κ. Τσαρίκωφ προέβη εἰς φιλικὴν παρὰ τῇ Ὀθωμ. Κυβερνήσει διακοίνωσιν, δι' ἧς ζητεῖ ὅπως ὑπὸ τῆς Τουρκίας δηλωθῶσιν αἱ πρὸς τὸ Μαυροβούνιον φιλικρινικαὶ διαθέσεις τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην προέβη ἡ Ρωσία διότι τὸ Μαυροβούνιον, ποτηθὲν ἐκ τῶν παρὰ τὰ σύνορα μεγάλων συγκεντρώσεων στρατοῦ, ἀπετάθη πρὸς τὰς Δυνάμεις, ζητοῦν ὅπως ἐπιμείνῃ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Κυβερνήσει, ἵνα αὕτη ἐξασφαλίσῃ αὐτὸ περὶ τῶν εἰρηγικῶν αὐτῆς διαθέσεων.

Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν διακοινώσεων τούτων, φρονεῖται ὅμως γενικῶς ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ φανῇ τόσο ἐνδοτικὴ, ἔχουσα εἰς τὸ πλευρὸν τῆς τὴν Γερμανίαν ἀπέναντι τῶν Ρωσσοαυτικῶν ἀπαιτήσεων.

— Ἡ πολιτικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ, μόνον δὲ τὸ εἰς Θεσσαλονίκην προσεχὺς συγκαλούμενον συνέδριον τοῦ νεοτουρκικοῦ κομμάτου διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ θὰ δυνήθῃ νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν κατεύθυνσιν.

— Ἐν τῇ Βουλγ. ὑπεβλήθη τὸ γνωστὸν περὶ παρατάσεως τῆς βουλευτικῆς συνέδου τακρίριον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ 120 βουλευτῶν. Ὁ πρόεδρος τοῦ κόμματος τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» μεγάλως κατέβαλε προσπάθειαν ὅπως καταψήφισθῇ τὸ τακρίριον καὶ ὅπως, γενομένης ψηφοφορίας, ἡ παράτασις ἀπερρίφθῃ δι' 110 ψήφων κατὰ 95.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ταύτης δὲν εὐχρέστησε τὴν κυβερνήσιν Χακὴ πασᾶ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΔΥΟ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΕΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ὁμογενὴς κοινωνία τῆς Κωνσταντινουπόλεως προσεκαλεῖτο εἰς δύο σεμινὰ καὶ ὁραίας τελετὰς. Ἐορτάζετο ἡ πεντηκστή ἐπέτειος δύο εὐεργετικῶν καθιδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα τὸ μὲν προσεκόσισε τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν βοήθειαν εἰς τοὺς πενομένους καὶ ἐνδύεις, τὸ δὲ οὖν ὀλίγον ἐργασθῇ εἰς τὴν παραπορόν ἐπὶ τὰ καλλιεργεῖν τῶν ἑλλήνων γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Αἱ δύο αὗται ἐπιτηρίδες πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ὡς ἰδιαιτέρως εἰς τὰ χρονία τῆς κοινωνίας μας καὶ νὰ τιμωρῶνται παρὰ πάντων τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία τοῖς πρέπει.

Εἰς κοινωνίαν πολυπληθεῖ, ὡς εἶναι ἡ ἡμετέρα, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς δὲν εἶναι ἐκείρητοι, εἰς κοινωνίαν, κατελγόντων ἀσθενειῶν ἀδυνατιῶν καὶ ποσῆριαν γάλατος ἡ κόποις τινὰς φαρμάκων νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν κατεστῶτον πατέρα των, εἰς κοινωνίαν, τὴν ὁποίαν φοβερὰ μαστίζει πτωχία, καθίδρυμα, οἷον ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἔχει ὑψωτὸν νὰ ἐπιτελῇ σπουδὴν, διότι ἀποφασιστὰ ὅτι ἀνακουφίσῃ μίαν βοανίζουμένην ταῖν ἀνθρώπων, ἥτις καὶ ἐκείτην ἀντιμετρεῖ τὸν θάνατον. Ἡ πτωχία εἶναι ἡ μάλιστα τὸν νεογενὲς κοινωνίαν, ἂν δὲ λειψωμεν ὑπ' ὅσον ὅτι αὕτη, ἐκτὸς τῆς ἀπομικτῆς καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς ἀποτέλεσμα, μεγάλως κατεκλίνει τὴν κοινωνίαν προαγωγὴν τῶν ὁμάδων, δηλητηριάζει τὸ πνεῦμα καὶ μοιναίει τὰς ψυχὰς. Ἀποῦ, ἔννοεῖται, καταστῆσι τὸ σῶμα ὥσως ἀσθενὲς, ἀνακλινόμεν εἰς οὐρανὸν τοῦτο ἂν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὰ κοινωνήματα, ἡ ἐλπίσις, ἡ διαπορὰ, ὁ ἡθικὸς ἐξουλισμὸς, τὸν ὁποῖον καὶ ἐκείτην βλέπομεν, δυστυχῶς, ἀφθονοῦν τὰ θύματα μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων μεταξὺ γυναικῶν καὶ νεανίδων, ἔχουσι τὴν πτωχίαν ὡς βαρύτεραν καὶ ἀσθενέστεραν ἂν σκεφθῶμεν ὅτι ἡ πτωχία εἶναι ἡ ἀχίλλειος πέτρα, πρὸς τὴν ὁποίαν βάλλουσιν οἱ σύγχρονοι Πάριδες, οἱ ἐπιδιώκοντες νὰ δηλητηριάσωσι τὸν λαὸν μας διὰ τὸ ἀπαισέσωσιν ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

ἱστορικοῦ τῆς πόλεως, ὅσοι αἰτηρηθήσαν ἐξ αὐτοῦ — καὶ εἶναι οὗτοι πάμπολλοι — εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσωσιν εὐχλωτότερον τῶν γραμμάτων τοῦτον οὗτον θ' ἀναφέρω ἐνταῦθα ὀνόματα σεβαστῶν κυριῶν καὶ χαριτωμένων δεσποινίδων τῆς πόλεως μας, αἱ ὁποῖαι μὲ ἀληθινὰ χριστιανικὴν ἔλπιν συντρέχουσι τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος καὶ δὲν τὸ πρίτω, διὰ νὰ μὴ δώσω ἀφορμὴν νὰ νομισθῇ ὅτι σωπὸς μου εἶναι τὸ θύμα καὶ διὰ νὰ μὴ κηλιδωθῇ ἡ ἐλπιμοσύνη διὰ τῆς διαφημίσσεως. Ἄλλως τε, ἡ κοινωνία μας, εἰρηνομοῦν ὡς πάντοτε, γνωρίζει τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν τοῦτον καὶ οὐδέποτε φαίνεται φειδωλὴ εἰς τὴν ἀπονείμν τῆς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης χάριτος.

✱

Ἐλθόμεν τώρα εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σάλλογον. Τὸ ἔργον τοῦτο σωματεῖον, τὸ ὁποῖον μὲσφ ποικίλων σάλλων καὶ κινδύνων διῆλθε τὸν μακρὸν βίον του, ἔχει τόσῃ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν οὐ μόνον τῶν ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Ἑθνοπαίων, ὥστε νομίζομεν ὅτι θὰ εἴπομεν πάντοτε ὀλίγα καὶ ἂν ἀναγνώριζομεν τὰς πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἔφερον εἰς φῶς καὶ τὴν πνευματικὴν κίνησιν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἐκτελεσθέν. Ὅσονδήποτε καὶ ἂν κατηγοροῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι εἰμὲν προσεκολλημένοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν, ὁσοδήποτε καὶ ἂν θέλωμεν νὰ παραστήσωμεν τὸν ἐαυτὸν μας ὅτι τὰς κλισίας καὶ θεωρητικὰς σπουδὰς ἐπιδιώκομεν, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἀναλήθης, καὶ κανεὶς βέβαιον δὲν θὰ ἐκπλήξῃ ὅταν τὸ ἀκούσῃ, ὅτι ἡμᾶς εἰμὲν ἐξωθεν, οἱ ὁποῖοι ἐλπίστα ἔχομεν ποιοθῆναι εἰς τὰς πηγὰς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ὅτι ἀρῶμεν ὅλους νὰ προσηγηθῶσιν εἰς ταυτήν μελέτην, ἡ ὁποία πάντοτε ὀφείλαν νὰ μὲς προσεπάρῃ. Αἱ αὐτὲς οὖν Σάλλογες, ποσῆριες νὰ δημιουργήσῃ ἀπ' ἑνὸς ταυτήν κίνησιν, μὴ ὑπάκουσαν, καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς μεμονωμένας προσπάθειας τῶν σοφῶν τοῦ ἔθνους, ἥλθε νὰ ἐπιτελῇ μὲν ἀληθῶς ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἄλλοις περὶ τὴν ἐμῶν καὶ ἔστιν. Ἡ δημοκρατικὴ πεντηκονταετία εἶναι πλουσία εἰς γενναῖα ἔργα καὶ εἰς ἀφθονὰ ὀφειλήματα.

✱

Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία νῦν ἀνέμεν. Ἡ Φιλάνθρωπος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἐν αὐτῇ τὰ εὐεργετικώτερα σωματεῖα τῆς πόλεως μας, νομίζομεν, ὅτι ὑπερβαίνει τῆς τοιαύτης εἰρηνομοσύνης.

— Ἐν τοῖς δὲν ἡμεῖς οὖν αὐτοὶ δὲν γράφωμεν ἀντιμετρεῖται ὅτι ὅπως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡμεῶν ἂν ἀναμετρησῶμεν μ' ἄλλους λόγους τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν κίνδυνον, ὅστις διὰ τῆς πτωχίας μὲν ἐπατελεῖ, ἀπείκει μὲν εἰρηνομοσύνης ὅτι ἀποβλέπομεν πρὸς κάθε καθίδρυμα, πρὸς κάθε ὄραλον, πρὸς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσῃ τὴν φρεσὶν ταύτην πληρῆν, νὰ σώσῃ μωρὰ σώματα ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ μωρὰ καὶ ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἡθικ

ΑΛΗΘΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΝ λέγοντες, έννοούμεν συνήθως την περιορισμένην εκείνην τάξιν των πολιτών, οτινες, κληρονομήσαντες πάντα τὰ ἀγαθὰ της εὐμάρειας, κατορθώσαν νὰ τίχωνσιν ἀριτίας παιδείας καὶ νὰ μορφωθῶσι κατὰ τρόπον αξιοπρεπή καὶ ἐπιβλητικόν, κινούντα τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δημοσίου. Ὅταν ἡ τοιαύτη μόρφωσις καὶ ἀνατροφή μεταδίδηται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, τελειοποιεῖται ἔτι πλέον καὶ ἀνιήσῃ τὴν θέσιν καὶ τὸ γόητρον τῶν εἰς τὴν εὐτυχὴ ταύτην τῶν ἀνηκόντων βροτῶν. Ὅπως ὁ υἱὸς κατορθοῖ νὰ γίνηται εὐγενέστερος τοῦ πατρὸς, ὁ ἔγγονος τοῦ υἱοῦ καὶ κατ' ἑξῆς.

Καὶ τοιαύτῃ μὲν ἡ περὶ ἀριστοκρατῶν γενικῶς κρατούσα ἀρχή.

Παρ' ἡμῖν ὅμως τοῖς Ἕλλησιν, εἴτε διότι δὴν ἐδόθη ἡμῖν ὁ πρὸς κατάλληλον μόρφωσιν ἀπαιτούμενος μακρὸς χρόνος, εἴτε διὰ τὸ φύσει δημοκρατικὸν τοῦ πνεύματος, κυρίως εἰπεὶν ἀριστοκρατικὰ τῆς πολιτικῆς δὲν ὑπάρχονσι. Τοῦτο δὲν πρέπει ποσὸς νὰ μᾶς στενοχωρῇ, μηδὲ νὰ δώσῃ ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὑπὸ ἔσθριν ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως ὑστεροῦμεν ἄλλων λαῶν. Πάν τοῦναντίον. Ἐρεϊδόμενοι ἐπὶ τὴν ἐνδοξὸν ἡμῶν καταγωγὴν καὶ τρεφόμενοι ἐν τῶν ἐνδοξῶν παραδόσεων τοῦ παρελθόντος, εἰμεθα σχετικῶς μάλλον εὖ ἡγμένοι καὶ συντόνως καὶ ἐπιμελῶς ἐργαζόμενοι προσπαθοῦμεν ἔτι κοπιόντες ἡμῶν αὐτῶν νὰ γίνωμεν.

Ἡ ἐκφρασίς μου αὕτη ἐνδεχόμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τινων ὡς ἐγωιστικὴ, ἀλλ' οὐδεὶς ὀρθῶς καὶ δικαίως κρίνων δύναται νὰ θέσῃ ἐν ἀμφερόλῳ τὴν ἀντίβειαν τῶν λεγομένων μου. Ἐν μόνον ἑλπίστωμα κατ' ἐμὲ παρουσιαζόμεν, τοῦτο δὲ εἶναι τὸ ὅτι, παρὰ τὴν μεγάλην ἡμῶν φιλομάθειαν, παρὰ τὰ γενναῖα μέσα, ἀπερ καὶ ὧς καὶ χάρις εἰς τούτους ἐθνικούς εὐεργέτας διαδέχτομεν, δὲν ἐσκήφθημεν εἰσέτι νὰ μορφωθῶμεν προσωπικῶς, οἷτως ὥστε νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀμυλλώμεθα πρὸς ἄλλους προσηγμένους λαοὺς εἰς τὸ οὗτω ἀπουδαῖον καταστῆναι ζήτημα τοῦ πλουτισμοῦ. Ἐχομεν τούτους παρ' ἡμῖν ξένους, οἳ καὶ ἰσχυροτέρους ἡμῶν καὶ ἐπιτρέπομεν αὐτοῖς νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸν τόπον καὶ νὰ πλουτίσουν εἰς βάρος ἡμῶν, ἐνθ' καὶ εὐφρίαν καὶ βελούτητα καὶ σχέσεις καὶ γνωριμίας διαδέχτομεν πλείονας ἐκείνων, δυναμένους ν' ἀναδείξωσιν ἡμᾶς οικονομικῶς καὶ ν' ἀναβιβάσωσιν εἰς τὴν ἀρμόζουσαν ἡμῖν περιωπὴν.

Ἄλλ' ἐπανελέσθωμεν εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ λόγου μας, ἀφ' οὗ ἀσυναίσθητος ἀπεχωρίσθημεν.

Εἰπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἐκ γενεᾶς καὶ παραδόσεως δὲν εἴμεθα ἀριστοκράται, οὐδὲ πρέπει νὰ γίνωμεν. Τὰ μεγάλα ταῦτα ἂς ἀρήσωμεν εἰς ἄλλους λαοὺς, μὴ ὑποχρούμεν ἑξ ἑαυτῶν ἡμῶν νὰ φροντίσωσι περὶ πληρώσεως τούτων ἐλλείψεων, περὶ ἐπουλώσεως τούτων πληγῶν. Ἡμεῖς ὀφείλομεν πρὸ παντός νὰ εἴμεθα ἀριστοκράται τοῦ πνεύματος, τῆς ἐργασίας, τῆς καλῆς ἀγωγῆς, διότι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀριστοκρατίας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐκτέκτου πραγματικότητος τῆς ἐποχῆς, ὑπὸ τῶν βουρῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας. Σήμερον ἀριστοκράτης δὲν εἶναι ὁ εὐρὺν τὰ πάντα ἔχοντα ἐκ προγόνων καὶ ἀπληστῶς θησαυρίζων ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ἀπογόνων του. Οὐδ' ὁ ἀπερὸν ἐγωιστικῶς τῆς διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων καὶ ἀναμένων τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του ἐκ τῆς φροντίδος τῶν κοινῶν αὐτῶν. Οὐδ' ὁ ὕλιστής καὶ ἀδαίμονος πρὸς πᾶσαν ἐκρίναι τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ τοῦ κοινῶν καλοῦ. Οὐδ' ὁ ἐπὶ ἀστηρικτοῦς προφάσεσιν ἀπορῶμενος τὴν ἰδικήν αὐτοῦ συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δημοσίου. Ἀριστοκράτης σήμερον δεῖν νὰ λογίζηται παρ' ἡμῖν ὁ ἀνεπτυγμένος καὶ πολλὰς χεῖρας ἀνιή, ὁ περὶ τῶν δημοσίων ἐνδιαφερόμενος καὶ μεριμνῶν πολίτης, ὁ οὐκ ἐξῆς καὶ προσηγνός μὲτ' οἰασηόποτε τῆς ἀνθρώπων συναναστροφόμενος, ὁ εὐγενὴς καὶ ἀβρόχρων τοῖς τρώγεσι, ὁ πρὸς τὸν εἰς ἰδικὰ καὶ ἡθικὰ συνδρομὰς πείσης κοινωνικῶς φύσεως, ὁ θαρραλέως διατυπῶν τὴν γνώμην του ἐπὶ οἰουδήποτε κοινωνικοῦ ζητήματος, ὁ ὑποστηρίζων τὴν ἀρετὴν καὶ μιστίζων τὴν κακίαν, ὁ περιτοσίμενος τοῖς ξένοις.

Τοιαῦτοι ἄνδρες δεῖν νὰ ἀνομιζῶνται ἀριστοκράται παρ' ἡμῖν καὶ τοιοῦτοι ὀφείλωμεν νὰ ἡμεθα πάντες, ἂν θέλωμε ν' ἀπαιτῶμεν τῆς διαβιβρωστικῆς ἡμᾶς σημεδόνος, ν' ἀποκαθαρθῶμεν τῆς ψυχῆς, ἐν ἣ μισαίριος καλῶμεθα, νὰ εἴμεθα τέλος ἀληθεῖς ἄνδρες, καλῶς γινώσκοντες καὶ ἐκκληροῦντες τὸν ἐπὶ τῆς γῆς προορισμὸν μας. Σήμερον εἶναι ἐποχὴ, κατ' ἡν ἡ καταγωγὴ καὶ τὸ γένος δὲν ἔχουσι πολλὴν σημασίαν, μηδὲ πρέπει πολὺ νὰ λαμβάνονται εἰς ὄψιν. Ἡ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἀριστοκρατία δὲν ἰσχύει πλέον. Δωρεῖται μοι ἄνθρωπον φιλόπονον, οἰκονόμον, εὐγενή, φιλόπατριν, ἐνάρτεον καὶ ὃ' ἀποκαλυφθῶ εὐλαβὸς πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀληθοῦς ἀριστοκράτου, περιφρονῶν πάντας τοὺς τίτλους τῆς κοινῆς καὶ τετριμμένης ἐκείνης ἀριστοκρατίας, ἦτις μόνον περὶ ἐαυτῆς μεριμνᾷ, εἰς οὐδὲν δὲ λογίζεται τὰ ἡθικά καὶ εὐγενή ἐκείνα ἰδεώδη, ἀπερ ἀνέδειξαν καὶ κατέστησαν ἀξιοζήλευτα τὰ μεγάλα ἔθνη τῆς γῆς.

ΣΤ.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Αἱ ἀρεταί.

Ἐν γαλλικῶν περιοδικῶν ἡρώτησε τοὺς ἀναγνώστας του ποίας ἀρετᾶς ἐπιθυμοῦν νὰ ἔσῃ ἡ γυναῖκα. Ἐμφίσησαν 72000 φανταζοσθε λοιπὸν ποικίλιν ἀρετῶν, τὰς ποίας ἐξήγησαν. Αἱ δέκα πλεονηφρήσασα ἀρεταί εἶναι αἱ ἑξῆς: Καλοσύνη, τάξις, ἀφοσιώσις, αἰσωνομία, γλυκύτης, εὐφροσύνη, προσήνεια, πίστις, ὑπομονή, μετριοφροσύνη. Ἡ Yvonne Sarcey, σχολιάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα, λέγει: «Ἀν εἴχα κάποιαν μαγικὴν ράβδον, θὰ ἐπὶ ἡμέραν εἰς τὴν γυναῖκα καὶ θὰ τῆς ἔλεγα: σοὺ δίδω τὴν καλοσύνην ὡς πρώτην ἀρετὴν, διότι ἡ γυνὴ χωρὶς καλοσύνην δὲν ἀξίζει τίποτε. Ἡ καλοσύνη εἶναι ἡ θεμελιώδης ἀρετὴ, ἡ περιεχούσα ὅλας τὰς ἄλλας. — Σοὺ δίδω κατὸ πᾶν θάρρος, διότι μόνον τὸ θάρρος ἐξουγενεῖται τὴν ἀρετὴν» χωρὶς αὐτὴ ἡ καλοσύνη θὰ ἐξέπτεται εἰς ἀδυναμίαν, δευτεῖαν ἢ δουλικότητα. — Τρίτην ἀρετὴν σοὺ δίδω τὴν φαιδρότητα, ἡ ὅποια εἶναι ὁ ἥλιος τῆς ἡλικίας. Μία φαιδρὰ γυνὴ, προβάλλουσα εἰς τὰς καθημερινὰς καὶ ὁληρὰς φροντίδας φαιδρὸν ὕψος, εἶναι πάντοτε ἀξιώστος. Ἐάν δὲ μοὶ ἐπετρέπετο νὰ χάρισω μίαν ἀσπίδα ἀρετῆς, θὰ ἔδωκα τὸν ἔρωτα, δηλαδὴ τὴν βελούτητα ν' ἀγαπᾷ με ὅλην τὴν τρυφερότητα τῆς ψυχῆς τῆς β.τι εἶναι ἄξιον τῆς ἀγάπης τῆς».

Νομίζω ὅτι αἱ ἀρεταί αὗται δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας.

Ἡ ὀμβρέλλα.

Ἐν ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα, καθὼ ζήτημα τῆς ἐποχῆς, εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὀμβρέλλας ποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ σχῆμα τῆς, αἱ διαστάσεις τῆς καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἐν πρώτοις ἡ ὀμβρέλλα πάντοτε θὰ εἶναι ἀνέλογος πρὸς τὰ καπέλα καὶ ἐπαιδὶ τὰ ἐφετανα φανίνα καπέλα εἶναι πολὺ μικρὰ, χωρὶς νὰ παύσων νὰ συντηρῶνται καὶ τὰ μεγάλα, ἐννοεῖται ὅτι καὶ αἱ ὀμβρέλλαι δὲν θὰ εἶναι ἐνὸς εἶδους. Πολὺ εἶναι τοῦ συρροῦ ἡ ὀμβρέλλα σχήματος «δὸμ» πολὺ μικρὰ καὶ πολὺ βαθουλὴ. Τὸ σχῆμα τοῦτο προσαρμόζεται ὀρατώτατα πρὸς τὰ πολὺ μικρὰ καπέλα, τὰ ὅποια καὶ ὀλοτελὸς σκεπάζονται. Ἐρχεται κατόπιν ἡ ὀμβρέλλα «καρπὸς» διὰ τὰ μεγάλα ἀνοικτὰ καπέλα. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα τὰ νέα σχέδια, ὁ καλὸς κλιστικός τύπος τῆς ὀμβρέλλας διατηρεῖ ὅλην τὴν ἀξίαν.

Οἱ σάκκοι.

Οἱ σάκκοι εἶναι τὸ δεύτερον ἐξάρτημα τῆς γυναικείας περιβολῆς συντηρῶνται παρὰ πολὺ καὶ διακρίνονται διὰ τὴν ποικίλιν τὸν σχημάτων καὶ τὸν κοσμημάτων των. Ἐπικρατοῦν πάντοτε οἱ σάκκοι με τὰς μακρὰς κορδέλλας συνειδίζονται ἐπίσης σάκκοι ἐκ δαντέλλας καὶ μεσοδρόφ, φοροφαιρῶνται ἀπὸ σατὴν χροῆματος σχετικῶς πρὸς τὸ φόρεμα, δὲν εἶναι σπάνιοι καὶ οὐκ ἀπὸ δαντέλλας τῆς Ἰρλανδίας ἢ ἄλλας πολυτίμους τὸ τοιοῦτον εἶδος συνοδεύει πάντοτε λευκὴν ἐνδυμασίαν.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

ΕΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΠΙΦΟΒΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΙ ὑπάρχον ἀνθρώποι με σιδηρὰν χεῖρα, ἦτις, ἂν δὲν ἀρκεσθῇ εἰς τὴν θραύσιν διὰ σιγῆματος τὸν πάντε διακύνον τῆς μᾶς χειρὸς δύναται νὰ ἐκκολούθησιν τοῦτο πρὸς δυστυχίαν τῶν πάντε τῆς ἐποχῆς, ἐγνώριζον. Ἄλλ' ὅτι ἐπάρχον ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ καλὰ καθύμενα δύναται νὰ ἐξαρθρώσουν τὴν τοῦ πλησίον χεῖρα, νὰ σκεπτεύουν τὰ πόδια τοῦ πόρου, νὰ στήσουν τοὺς γυκαίους καὶ νὰ ἐκρῶνουν τὰ δυστυχὴ κορμιά, ἐπρόκειτο νὰ μὴδὲ προχθῆ, διὰ συνήτησα φίλον μου τινα, τὸν ὅποιον ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶδον, διότι ἔλειπεν εἰς τὸ ἔσπερον. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἱ φιλικαὶ διακρίσεις εἶναι ἀναπόφευκτοι καὶ ἐγὼ δὲν ἐπαλλήλῃν εὐρεθεὶς σφιγμένος εἰς τὴν πλατεῖαν ἀρχαίαν τοῦ φίλου μου.

Παρελθούσης τῆς πρώτης διακρίσεως καὶ τὸν πρώτον τυπικὸν ἐρωτήσεων, εἰσῆλθοντες εἰς ἄλλα θέματα καὶ κατελήσμεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῶν Βουλήγων φαιδρῶν εἰς Ἀθήνας. Ὁ φίλος μου, χωρὶς ν' ἀντιτολμαίηται τὸν κ. Βενιζέλου, ἦτο κατὰ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, θεωρῶν αὐτὴν ὕβριν μεγάλην διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Μὰ εἶναι τρομερὸν, φίλε μου. Γὰρ φαντασθῶ ν' ἀσπασθῇς τὸ στόμα ἐκείνο, τὸ ὅποιον τούτοις ὕβρει ἐξέπτεσαν εἰς διάφορα συλλαβήματα κατ' ἡμῶν. Νὰ σφίξῃς τὸ χεῖρ ἐκείνο, τὸ ὅποιον ἐρῶτασε, τί λέγοι, ἔχουσε τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ μας. Εἶνε φοβερόν, ἀκούεις; Φροναλέων.

Ἐρεῖς ἄδικον, φίλε μου. Αἱ αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἰδείων οἱ Ἕλληνες ὅλην τὴν μεγάλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς των, δεχόμενοι εὐγενῶς αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς των. Ἐπειτα ἡ πολιτεία...

Τί μοὶ ἐχρεώετο ν' ἀντιλέξω; Ποῖος καλὸς δαίμων με παροτρύνει; Ὁ φίλος μου αἶμα ἔρριψε τοὺς λόγους μου ἐγενεον ἔσω φρενῶν. Θὰ ἐνόμιζε καὶνὴς ὅτι τοῦ εἶχεν εἰσελθεῖ καμμί αλογόμυθα ἢ ὅτι τὸν ἤλειψαν με τρεφινθῆν. Ἐπικαλένησεν ὡς ἀστακὸς καὶ με εἶδεν ἀγρυπνᾷ.

Ταῖ; με διεκῆψε βροντοφωνήσας, καὶ ἐσφίξε δύνατὶ διὰ τοῦ ἐδωνόμου τοῦ βραχίονος τὸν δεξιὸν μου τοιοῦτον. Καὶ σὺ λοιπὸν εἶσαι ἀπὸ τοὺς χαλῶς αὐτοῖς ποὺ ζοῦν με

αὐτὰ; Πολιτεῖ! Πφ! Δὲν ξέρεις λοιπὸν ὅτι διὰν πρόσῃται περὶ τῆς τιμῆς, ἡ πολιτεὶ ἐξαφανίζεται; Αὐτὸ λέγεις σὺ εὐγενεῖαν ψυχῆς καὶ ὅχι τύφλωσιν; Μεγαλοκαρδίαν καὶ ὀχι αἰσχροὺς κορμίδιν; Εἰς τὰ χεῖρα ἐκείνα τὰ χονδρὰ καὶ μογγολικὰ δὲν βλέπεις ὅτι πλενᾶται τὸ φέλιμα τοῦ Ἰουδα; Εἰς τὰς ἀρχαίας των τὰς προδοτικὰς δὲν βλέπεις πῶς ἐνταφιάζομεν τὴν τιμὴν τῆς φυλῆς μας; Ε; Θέλω ἀπάντησιν.

Εὐρέθην εἰς δύσκολον θέσιν. Τί νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ καὶνὴς; Καὶ ἔξ ἄλλου ἀπὸ τὸ σφιγμένο ἦρχισε νὰ με πονῇ πλέον ὁ βραχίον μου. Προσπαθῆσαι ν' ἀπαλλάγῃ, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον.

Ὑπὸ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς αὐτοῦ, ἐξηκολούθησα χωρὶς νὰ ἀνακείνῃ τὴν παθητὴν ἀπάντησιν, οἱ Ἕλληνες ἔλαβον ἀμωστῶν ῥεψίσμα.

Καὶ ἔψυσε τὴν χεῖρά του με δύναμιν. Ἐγὼ με ἀνησυχίαν διὰ τοῦ βλέμματος ἡκολούθησα τὴν κίνησίν τῆς. Εὐτυχῶς οὐδὲν καπὼν συνέβη.

Ἡ δὲ ὑποδοχὴ αὕτη δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπαίσιον λάσπωμα ὑπὸ τῶν ἰδίων Ἑλλήνων εἰς τὸ τελευταῖον μέναι μόνον τῆς ἐθνικῆς των ἡμερηφανεῖς.

Συγχρόνως ὅμως, πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων τοῦτον, ὁ δεξιὸς μου ποὺς ἐδέχτο ἐν πραγματικῶς ἀπαίσιον λάσπωμα, τὸ ὅποιον με ἐπροξένησε φοβερόν πόνον. Ἐστράφη καὶ τὸν εἶδον ὀργίλος ὁ ἀφιλότιμος δὲν ἠγνώσε.

Ναί, φίλτατε, ἐξηκολούθησε καὶνὸν με σπύσσωμον, ἔαν ἐγὼ ἐκρινόμην καὶ καὶ ἤρχετο καὶνὴς ἀπὸ αὐτοῦ νὰ με ἐναγκαλισθῇ, θὰ τὸν ἔπαινα ἀπὸ τὸν γαῖα καὶ θὰ τὸν ἐπαιτούσα μακρὰ.

Ταῖς χρόνους πρὶν τὸν ἐπαιδίσιν εἶχε πάλαι σπασθῶς τὸν γαῖα μου καὶ ἤρχισεν νὰ τὸν καὶνὴ με δύναμιν. Μετ' ὀλίγον ἄρτι τριξίματα, ὅπως διὰν στήσωμεν αὐτοῦ ἀγῆ, ἐφανέρωσαν ὅτι ὁ δυστυχὴς γαῖα, θῆμα αἰθῶν τοῦ πατριωτισμοῦ, δὲν ἦ ἀντίθετος ἐπὶ πολὺ.

Θὰ στήσῃ, τοῦ εἶπον ἀπορησθέντες.

Ναί, θὰ τοὺς στήσῃ, θὰ τοὺς ἐκρίνη κορμιά τοὺς πατριωτῶν.

Ἐστάθῃ ὀλίγον διὰ τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν. Ἐγὼ ἀνέπεσα με τῆς ἰδεᾶς ὅτι ἀλείφνομεν.

Τέλος, εὐχόμεν τί μὴ καὶ ἡ φροσύνη ἐξαφνικά.

Τί; φροσύνη με γὰρ ἀνέκαμψεν τὸ τέλος. Ἐρχεται τὸ ἐρωτήμα: Εἶναι δυνατόν τῶσιν ἄνθρωποι νὰ εἶναι οἱ Ἕλληνες, ὥστε νὰ πρᾶξουν τούτοις βλαπτοῦς πράγματα; Δὲν ὑπάρχει καὶ ἐδῶ ἐσωτερικὴ κακοσύνη;

Ἰδοὺ ὁ κόμπος. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὐρε κόμπον, συνέλαβον ἐν ἀπὸ τὰ κορμιά τοῦ γίγσκου μου.

Θὰ προσπαθῆσωμεν ὅμως νὰ τὸν λύσω.

μεν, καὶ ἂν δὲν δυνηθῶμεν, τότε, ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἔπραξε, θὰ τὸν κόψωμεν.

Μετ' ὀλίγον τὸ κορμὶον εὐρίσκατο ἐντὸς τῶν χειρῶν των.

Ἐκ δεξιῶν ὁ ποὺς καὶ ἡ χεῖρ με ἐπόνουν πολὺ, ὁ γαῖα ἦτο σχεδὸν σχισμένος καὶ κοινωκώμεθα ἀσώμην πρὸ τῆς λύσεως. Ἀρὰ γὰρ τί θὰ με ἐκώσταν ἀκόμη ἡ λύσις; Ἐνθ' οὖν λοιπὸν ἐκείνος ἤνοιγε τὸ στόμα του διὰ νὰ ἐπαιδῇ εἰς τὴν λύσιν καὶ συνέλαβαν τὸ παρακάτω κορμὶον, ἐγὼ τὸν εἶδα κατὰ πρόσωπον με βλέμματα ἐμφοβὰ καὶ μεστὰ ἀμηνίας, ὥστε ἐκείνος ἔμεινε με ἀνοικτὸν στόμα.

Τί ἔχεις; με ἠρώτησεν.

Ἐγὼ ἐπαίγουναι ἐργασίαν. Γαῖα σου.

Μιὰ στιγμὴν ἀκόμη, φίλε μου.

Ἀδύνατον, φίλτατε. Ἡ ἀπόλεια ἐξέστων λεπτὸ μοῦ στοιχίζει πολὺ. Γαῖα σου.

Μὰ ἤθελα νὰ τελειώσω...

Ἄλλη φορά. Τώρα γαῖα σου.

Με δυσκολίαν ἄρπασε τὸν βραχίονά μου, τὸν ὅποιον ἐκείνη ἀνω καὶ κάτω διὰ νὰ ἐκμονοδιάσῃ.

Ὅσον ἠδυνάμην ταχῶς ἀπεμακρύνθην ἀπὸ τοῦ χολαίνον.

Σοὺ ποιεῖ τὸ πόδι; ἐφώνησεν ἀπὸ μακρὰ.

Ναί. Ἐγὼ ρευματισμούς, ἀπεκρίθην καὶ ἔστρεψα τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου.

Δὲν τῷ εἶπον ὅτι ἡ αἰτία τοῦ πόνου μου ἦτο ἡ κλισία σου, διότι τίς οἶδεν ἔαν καὶνὸν με διαφόρους τρομερὰς χειρονομίας συγγνώμης δὲν ἐχρηστέρεται τὴν θέσιν μου.

Καὶ! ὁδὸν ἐσκαπτόμην διὰ τοὺς περιόρους αὐτοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὅποιοι διὰ κατὰ ἐξω-τροπίας ἰδεᾶς των εἶναι ἱκανοὶ νὰ σκεπτεύουν τὸν ἐπαιδίσιν. Συνειδίζετε τὸ βλέμμα σας νὰ διακρίνῃ μακρὸν ἀπὸ τοῦ. Εἶναι ἐπιφοβοὶ συναντήσεως. Ἀν ἐκρήσθῃ τὸν ἐαυτὸν σας καὶ πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ τὴν ἀποφραγῇ.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΗΣ

ΤΑ ΠΕΙΣΜΑΤΑ

Δὲν ἤξενα ἀπὸ πείσματα, γὰρ αὐτὰ τὰ πείσματα αὐτὰ καθάρουσα τοῦ με πεισμένη ἀλήθεια... ἀπὸ σοφίας σου. Κι αὐτὸν καὶ τὸν μου ἔλεος πᾶσι θὰ ἀνέχομαι... Μὰ τὰ λόγια λόγια πεισμένη σ' ἀγαπᾷται.

Μιὰ μετὰ αὐτοῦ διαβόλου, εἶδα σὲ κατὰ ἄρτι πᾶσι ἔλεος δίχως πείσματα δὲν ἐκρίνασιν.

Καὶ τότε, ὅταν πεισμένα με καίνεις, δι' ἀπαιδῶν... Ὅταν δὲν τὰς αὐτῶν τὰ πείσματα σοὶ μόνο.

Φαῖνται.

ΔΩΝ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΠΙΝΑ ΟΝΕΙΡΑ...

Καθεὶς, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας ἢ τῆς θέσεώς του, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῶν ὀνείρων!

Κανείς ἐξ ἡμῶν ἐπιφέρει, ὅστις νὰ μὴ σχηματίζῃ, νὰ μὴ σχηματίζῃ ἢ νὰ μὴ μύλλῃ νὰ σχηματίζῃ ἐν ὀνείρῳ: ὀνείρον ἀγίατης, φιλοδοξίας, ἐλπίδος ἢ ἀμυβλῆς. Εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια μεγάλη πηχὶς εἰς τὴν χώραν τῶν ὁραίων ἐπισχεύσεων, τοῦ ἰδεώδους καλοῦ, τῶν ἀνελπίστων παρηγοριῶν!...

Καὶ ἂν ἡ ἀνοῖξις, τὸ ἐξοχὸν τοῦτο τῆς Προνοίας ἔργον, δὲν ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου θά ὀνειροπλάτῃ καὶ πάλιν μίαν εὐτυχίαν ἀμύγῃ, ἀνευ ἀπογορευσεων, ἀλλ' ἡ ἀνοῖξις ἐπαύξει καὶ ἔσται πάντοτε διὰ μέσον τῶν χρόνων ἢ καὶ ἐσχὴν ἐποχὴ τῶν ὀνείρων, τῶν ἡδῶν ρεμβασμῶν, τῶν εὐφροσύνων παλμῶν...

Μαζὴ μὲ τὰ φύλλα, μὲ τὰ ἄνθη, μὲ τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν ἢ τὸν ψόφον ἐνὸς μ-

χοῦ καταρράσαν, αἰσθάνεται τὴν ἐκ τῶν ἀναγεννόμενων.

Ἡ Φύσις ἀρτὴν τὸν ἐκ πάγχυς πέπλον τῆς, διὰ νὰ στολισθῇ, ν' ἀνανεωθῇ δροσερὰ καὶ φιλόσοφος, ὅπως μὲς ἀποδείξῃ ἰδίᾳ — ἀθάτατον ἀντιστάθμισμα — ὅτι τὴν λύπην διὰ δέχεται ἡ χαρὰ, εὐνοητική καὶ γλυκεία!

Ὅταν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία λικνίζονται ὑπὸ τῆς ἐξοχῆς συναισθήσεως τῆς ἐσθραυλούς φύσεως, ὅταν τὰ ἄνθη μαιδεύουν καὶ τὰ πτηνὰ ψάλλουν, αἱ πληγαὶ κλείονται, τὰ δάκρυα στεγνάνονται καὶ ἀκουσίως πρὸς ἐκκίνηται τὴν εἰς ἄσπετα ἀρμονικά... εἰς μελωδίας χαρᾶς...

Ἡ ἀνοῖξις ἔχει ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀκαταμάχητον ἐπιρροήν. Ὁ ποιητὴς εὐρίσκει τότε λεπτὰς ὁμοιοκαταληξίας, ὁ συγγραφεὺς ἐξοχῶς περιγραφὰς, ὁ φιλόσοφος κατανύσσεται

φύλλων τὴν φιλομετὴ ἀνοῖξιν θριαμβευτικῶς.

Ἐν τῷ κρηναίῳ τῷ εὐνοητικῷ καὶ ὁμογενῶν τῶν παρηγοριῶν τοῦ διαμαρτυρῶν ἡ χλοὴ βαθυμυδὸν αὐξάνει, τὰ φύλλα ἐκδιπλασθῆναι ὁλοῦς ὁραῖα, τὰ πτηνὰ τερετίζονται τὰ περιγραφεύοντα τῶν ἁματιῶν καὶ ὁ ἥλιος σκωρτσίζει τὰς γλυκείας καὶ εὐνοητικὰς αὐτοῦ ἀκτίνας εἰς τὰ πρῶτα λευκὰ ἄνθη τῆς ἀνοῖξεως. Τὰ ἄνθη εἶναι φράσεις ὁραταὶ καὶ συγχανηταί, τὰς ἀποίας ὁ οὐρανὸς ἀπευθύνει πρὸς τὴν γῆν, διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ τελλυμμένην ἐκ τῶν μαρτῶν χρόνων καὶ τῶν παρατεταμένων παρηγοριῶν. Εἶναι ἐπίσης ἡ ἐποχὴ τῶν εὐνοητικῶν μνηστειῶν, τὰς ἀποίας προαγγέλλουν αἱ πρῶται φωναὶ, παραδείγματα ἐγγύων διὰ τοῦ ἐγγύως ἐκείνου, οἷτις οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ σχηματίσουν οὐλογένειαν καὶ τῶν ἀποίων τὰς καρδίας οὐδὲν παρόμοιον θὰ δυναθῇ ποτε νὰ θεωρήσῃ...

Ἡ ἀνοῖξις ἐμπεύει ἐκείνους, οἷτις ἀγαπῶνται, ἐνισχύει ἐκείνους, οἷτις κλαίουν, μειδία πρὸς ὅλους ἄνευ διακρίσεως, καὶ διακρίνει ἐπὶ τοῦ εὐνοητικῷ κόσμῳ τοῦ ἀνησυχῶν ἢ τοῦ παύοντος τὴν εὐνοὴν βροχὴν τῶν τοπογεννητικῶν καὶ τριφυρῶν φύλλων τῆς...

Ὅλα αὐτὰ ἀποκατεστῶνται τοῦτο δὲ εἰσπῶσι τινες καὶ πάλιν, πολὺτιμος ἀποκατεστῶνται... Οὐχί, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ ὁρίστη παρηγορία ἢ κώλιον ἢ φωτεινὴ ἀνάξ, ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποίας θὰ διασωματωθῶν πρὸς στιγμήν τὰ κατατλημμενοῦντα τὴν καρδίαν μὲς μέλανα νύκτῃ τῆς ἀποκατεστῶντος καὶ τῆς ἀποκατεστῶντος...

Εἰς ἡμᾶς ἐντυπώνεται λοιπὸν νὰ ἐπισφραγίσθωμεν καὶ τὰ ἐνοήσια μὲν τὸ γενναῖον ἀντιστάθμισμα, ἀπὸ μὲς προσφέρει ἡ θεὰ Πρόνοια. Ὑπάρχουν ἐν τοῖσι καὶ ἀντίστοιχα ἀντιστάθμισμα τούτου εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς. Αἱ ἡθικαὶ ἐπανορθωτικαὶ πύριες δὲν ἐνισχύουν μόνον εἰς τὸν κόλπον ἐνὸς ἀνθρώπου, εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου τῆς ἀνοῖξεως, εἰς τὰς γλυκείας ἀποκατεστῶντας τὰς ἐκκατεστῶντας ἐκ τῶν ἰσῶν καὶ τῶν ἰσῶν ἀνταρξάντων ὑψηλότερον ἴσως εἰς τὴν χώραν τῶν ἰδεωδῶν τελειότητων, εἰς τὴν χώραν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης, εἰς ἡμᾶς δὲ καὶ πάλιν ἐντυπώνεται νὰ τὰς ζητήσωμεν καὶ νὰ τὰς εὐνοήσωμεν, ὅπως τὸ μέτωπόν μας παρηγορήσῃ αἰσθητὴ γλυκείαν καὶ ὅπως ἡ καρδία μὲς ἀποκατεστῶνται κρήνης.

Ἐνόςθω θὰ ὑπάρχουν ἄνθη, θὰ ὑπάρχουν μειδιήματα, ἐνόςθω θὰ ὑπάρχῃ ἥλιος, θὰ ὑπάρχῃ χαρὰ, ἐνόςθω θὰ ὑπάρχῃ ἀνοῖξις, θὰ ὑπάρχουν φωναὶ, ἀγνοῖ ἔστω καὶ... ὀνείρα!

ΙΟΥΛΙΑ Ι. ΚΥΡΙΑΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

O vainant mortelle nature
Puisqu'une telle fleur ne dure
Que du matin jusqu'au soir.
RONARD

Οἱ στίχοι αὐτοὶ τοῦ Γάλλου ποιητοῦ ἀνεπὶ τῆς ψυχῆς ἀποκατεστῶνται ἀπὸ τὴν μνήμην μὲς, ὅταν εἶδον τὸν Ἰωάννην Ρηγόπουλον, τὸν συμπαθὲς τοῦτον νέον, μέγα εἰς τὸ λευκὸν ὡς ἡ ψυχὴ τὸν φέρετρον, ἀπὸ τῆς ὁμοίας τῆς φύσεως, ἡ ἀποία τὸν ἐδάμασε τὸσον ποῦνα, τὸσον σάλαρα. Καὶ τοῖς στίχοις αὐτοῖς ἐπανέλαβον καὶ ὅταν ἡ ἀγρία καὶ φρεσαστική συναισθήσις τοῦ κατεστῶντος ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ χοιματιστοῦ μὲς ἀντήχησε μὲ τὴν βροχὴν τῆς φωνῆς τῆς...

— Ὁ Ἰωάννης Ρηγόπουλος δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν γῆν. Σπασθῆς, ἐλπίδες, νεκρωθῆς, πῦθα γλυκείας καὶ προσφιλεῖς ὀνείρα. Τὸ ἄνθος ἐπαρῶν καὶ ἔπεσε.

Ἦ, μερὶς τῆς Φύσεως, πόσον εἶσαι σκληρὸς! πόσον εἶσαι ἀδυσώπητος!...

Δὲν δυνάμεθα νὰ χαράξωμεν οὐτε δύο γραμμὰς διὰ τὸν νεκρὸν τοῦτον νεκρὸν, δὲν

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ἡ Πρόνοια βρέχει τὸν δρόμον τῆς μετῆς. Αὐτὸ εἶναι μία ἀλήθεια, τὴν ὅποιαν δὲν κατόρθωσαν νὰ διαφεύσωσι τὰ ἀεροπλάνα καὶ

Πύριος τοῦ μηχανήματος Πιτταῖ.

δαίαι αἱ ἄλλαι πτηνικαὶ μηχαναί. Ἡ καταστροφὴ τῶν μηχανημάτων, ὁ φόνος τῶν ἀεροπόρων καὶ μὴ, ἐνέβαλεν εἰς πολλὰς σκέ-

ἀνέχομεν οὐτε νὰ κλαίσωμεν: τὰ δάκρυα εἶναι ἐλαφρότερα πολὺ τῆς ὀδύνης, τὴν ὅποιαν τοιοῦτος θάνατος ἐπαυρῶν γὰρ.

Νέος, νεώτατος, κατόπιν ἐκδελχθὼν καὶ μακρὸν σπουδῶν εἰς Γενεὴν καὶ Παρισίους, αἱ ὁποῖαι τὸν ἀνέδειξαν δάκμον ἐπιστήμονα

καὶ ἰσχυρὸν ἱατρόν, ἐπανερχομαι διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ εὐγενῆ τῶν ἀνείρων, ἐπιστρέφει διὰ νὰ χαράξῃ τὴν οὐλογένειάν του, ἡ ὁποία τὸν ἐλάτρευεν, ἐπαναλαμβάνει διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν διατρετὴ θέσιν, τὴν ὅποιαν ἡ κοινωνία μὲς τῇ ἐπεφύλασσε.

Πλὴν, ἐκείνος, ὁ ὁποῖος εἶχε τῆς ἐκείνου εἰς ἀνταπόκρισιν τῆς ποσότητος ἀνθρωπότητος,

ἐκείνος, ὁ ὁποῖος ὄρισεν ὡς καθήκον τὸν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς νόσου, εὐθὺς πίπτει θύμα αὐτῆς καὶ μετὰ μαρτῶν καὶ ἐποδίων πάλιν, σφύεται τὴν πρῶτην τοῦ παρελθόντος Σαββατοῦ εἰς πλήρως ἑαυτῆς Φύσεως, εἰς πλήρως ἑαυτῆς ἡλικίας του...

Κανένα ἐξ ὧν ἐγγόριον ὁ Ἰωάννης Ρηγόπουλος, αὐτὸς εἰκόνα, κατὰ τὰς ἐν Γενεῇ σπουδὰς τοῦ λαφύσαν, δημοσιεύσαν, δὲν ἀφῆκεν ἀσχημάτητον ὁ πρόσωπος αὐτοῦ θάνατος, μὲ ἐνδείξεις δὲ θερμοτάτης συμπαθείας καὶ ἀνταποκρίσεως τῆς παρηγορητικῆς τῆς φέρετρον τῶν ὅλοι ὅσοι ἐξέτιμουν τὸ φιλόστονον πνεῦμα τοῦ καὶ τὴν εὐγενῆ τὸν ψυχῆν.

Τὸ «Ἀπ' Όλα», μετὰ τὸν πένθους ἐπὶ τῷ πρόσωπῳ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς ἱατροῦ, τοσοῦτον μύλλον, ὅσοι ὁ τελλυμμένος ἀδελφὸς τοῦ μεταστάντος, κ. Ἀλέξανδρος Ρηγόπουλος, εἶναι πολὺτιμος αὐτοῦ συνεργάτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος, ἐλαιοκρίναται ἀπευθύνει συλλυπητήρια πρὸς τοὺς τελλυμμένους γονεῖς καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ μαρτυροῦν, μὲ τὴν θερμότητα ἐσχῆν, ὅπως ἡ κατηγορία ἐπιλόγη τὴν ὁδὸν νύκτῃ πλὴν, τὴν ὅποιαν ἐπέφερον αὐτοῖς τὸ κελανὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

φεις τοὺς Γάλλους μηχανικούς. Τὸ δυστύχημα μάλιστα, τὸ ὁποῖον ἐλαβε χώραν εἰς τὸ Ἰσοῦ-Μουλινὸν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ ὑπὲρ ἔσχε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ καὶ τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἐκτὸς τοῦ πένθους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐβόησε τὴν Γαλλίαν, ἐνέβαλε καὶ τοὺς ἀεροπόρους καὶ ἐπιστήμονας εἰς πρόδηλον ἀνησυχίαν περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἀεροπλάνων.

Τὸ περιοδικὸν «Ἀεροναυτικὴ τέχνη» προέβη εἰς ἐρευνας καὶ ἐξέταξε τὴν φύσιν τῶν εἰδικῶν. Αἱ ἀπαντήσεις τῶν δὲν ἐαυτίζονται. Οἱ μὲν παρεστήθησαν ὅτι ὁ σημερινὸς τύπος ἀεροπλάνου εἶναι μετακατασκευαστικὸς, οἱ δὲ πάλιν εἶναι ὁ τελεικὸς τύπος. Ἀλλὰ ἀπὸ τῶν τῶν ἀφορμῶν τῶν δυστυχημάτων εἰς τὴν θέσιν τοῦ πηδαλίου καὶ ἄλλας εἰς τὴν ἀσφαλὴ τὸν ἐπιπέδον τοῦ μηχανήματος, ἐναντὶ τῆς ἀεροστατικής πίεσεως. Μερικοὶ ἐκ τῶν ἐπιστημόνων

ΜΑΜΜΕΛΗΣ
Εὐδελκὸς στομαχολόγος ἐκείνος
Πέραν, 5, δόξ Θεάτρου

πάλιν προέβαιναν τὴν ἐπάνεισιν εἰς τὸ βραδύ-
παιον, μηχανικὰ γινώσκον, ὅπερ ἔμμε ταχύ-
τατα μετὰ πολλῆς περυσινότητος ἐγκτε-
λαίφθη.
Τὸ μοναδικὸν «Φορτὸς αἰσθῆς τὸ Ἰσοῦ-
Μουλινὸν»
Ἀρ. εὐχρησθῶμεν ὅτι τὸ τελευταῖον τυπώ-
γμα θὰ εἶναι τὸ ὁριστικὸν καὶ ἐπὶ ταχύτατα
ἡ ἀεροναυτικὴ ἐπιστήμη θὰ μὲς ἀναλλάξῃ
περὶ τὴν συγχανησιν.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Εγκριτος ομογενής εξ' Εσκή-Σεχη δι' ανουκτής αὐτοῦ ἐπιστολῆς, δημοσιευθείσης ἐς ἐγχώριον ἑφημερίδα, παρακαλεῖ τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον νὰ φροντίσῃ περὶ εὐρύσεως τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀγιάρας, λέγων ὅτι ὁ ἅγιος Ἀγιάρας κ. Ἀμβρόσιος ἐπάχυνε τόσο πολὺ, ὥστε δὲν τὸν χωρεῖ πλέον ἡ ἐπαρχία του, ἥτις εἶναι ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ εὐρυνθῇ.

Ἰδιώμεν δὲν τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον θὰ θελήσῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σχετικὴν τοῦ ἐγχωρίου ομογενοῦς ἐπιστολὴν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν ὁποσδήποτε ἐπιτροπῆς ἢ θὰ ἀντιτάξῃ τὸ γραφεῖον : Ὅριον ἔξου ὁ τοῦ παρελευσέται.

★

Τὰ ἀερόστατα πλάνουν καὶ σπάνουν καφάλα. Ἐκτός τοῦ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἄλλων ἀεροπλάνων ἢ πτόσσις ἀγγέλεια ἐξ Ὀδησσοῦ καὶ Βουκουρεστίου καὶ τὸ σπᾶσιμον κεφαλῶν. Εἶναι μοραῖα ἀρά γε αὐταὶ αἱ πτό-

σεις; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, τὰ ἀεροπλάνα φαίνεται ὅτι λαλοῦν εὐγλωττως, λέγοντα, ὅτι οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀεροπλοΐας καὶ ἀναμένοντες ἐνθερίους συρράξεις καὶ πολέμους καὶ κατακτήσεις διὰ τῆς ἀεροπλοΐας εἶναι κεφάλαια, τὰ ὅποια δὲν θέλουν τίποτε ἄλλο παρὰ σπᾶσιμον.

★

«Σογρῶν», «Σύλας», «Τόπ», «Κουρ-σούμ». Ὁ ἐξοπλισμὸς εἶναι τέλειος. Ὑπελείπεται μόνον ἡ σημαία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἐξευρέθη ἐπὶ τέλους : «Ἀλ-Σαντίλα». Ὅστε δὲν μένει πλέον ἄλλο, παρὰ τὸ σύνθημα διὰ ν' ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος κατὰ πάντων, κατὰ τῆς

ΦΑΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ, ΕΝ
ΚΟΝ/ΠΟΛΕΙ ΥΠΟ ΤΟΜΑΖΟΥ Α. ΔΕΠΑΣΤΑ καὶ συνιστάμενον ἐκ
τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ὑπ. τῆς Δημ. Ἐκπα-
δείσεως τῆς Ἑλλάδος, τηρεθὲν διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς
Α. Μ. τῆς βασιλείσεως τῶν Ἑλλήνων.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Κον/πόλεως ἐτησίᾳ Γρ. 20.—
Ἐπαρχίᾳ Γρ. 25.— Ἐξωτερικοῦ Φρ. 6.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν Γαλατᾷ Κον/πόλεως, Μέγα Ἐ-
θνικὸν Χάνιον, 46-47

γῆς, τῶν ἀνέμων, τῶν ὑδάτων, τοῦ οὐρανοῦ, τῶν ἀστέρων, τοῦ σύμπαντος ὁρατοῦ καὶ ἀο-
ράτου.

Ὁ πόλεμος θὰ εἶναι λυσσαλέος, κυρίως κατὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φέροντος τὸ κυανὸν χροῖμα, καὶ κατὰ τῆς θαλάσσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Ἡ «Σογρῶν», ἐπιτιθεμένη μετὰ μανίας ἀνωτέρας πάσης περιγραφῆς κατὰ τῆς τελευ-
ταίας ταύτης, κραυγάζει πρὸς αὐτὴν ταυτα :

«Ὁ ἀχρεῖα καὶ πρόστυχη θάλασσα. Ὡς
πότε θὰ φέρῃς αὐτὸ τὸ χροῖμα; Εἶναι καιρὸς
πλέον νὰ τὸ ἀλλάξῃς, πρὶν μᾶς ἀναγκάσῃς νὰ
σε ἀλλάξωμεν τὸν ἀδόξαστο. Παῦλῳ δὲν ποί-
λοι αἰῶνες ἀφότου ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος Ξέρ-
ξης σ' εἰναίε τὴν ῥάχιν καὶ ἐλησιμόνησες,
πρόστυχη, τὸ πάθημα σου. Ἡμεῖς ὅμως, θὰ
σε χαίνομεν νὰ τὸ ἐνθιμηθῇς».

Τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τὸν ἀπει-
λεῖ ἡ «Σογρῶν», φοβουμένη, φαίνεται, τοὺς
κεραυνούς του καὶ ἐπιφυλάσσομένη νὰ πρᾶξῃ
τοῦτο εὐθὺς ὡς ἐφοδιασθῇ με ἀλεγκτάρια.

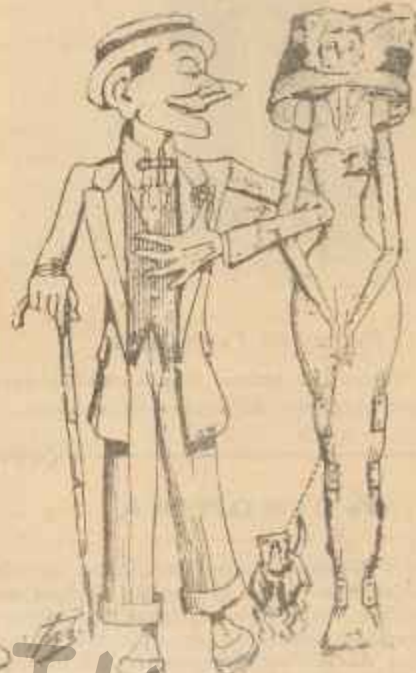
ΒΗΤ... ΠΑΡ...

Τι θὰ γοροῦν αἱ κυρίες μας.

Σπουδαῖα ἀεροπλάν.

Ἐλκτικὸν αὐτοῦ.

Βαλὲν.

Ἐξεδόθησαν ἄρτι
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
[Ἀντ. Παπ.]

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
καὶ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΚΟΜΨΟΣ ΤΟΜΟΣ 150 ΣΕΛΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν.
Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Μυλῆ. Ἀπὸ τὴν πε-
ρασμένα καὶ μὴ ξεχασμένα. Ἀπὸ τὴν
κοινωνίαν. Ἀπὸ τὴν ζωὴν.

Σελίδες οὐκιστορικῆς σατιρᾶς καὶ ἀνεμο-
τοῦδος ἐνθυμογραφίας ἀποτίθεν τὸ ἔργον.

ἜΣ 10 ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡ. 10 ΣΤ
ΠΡΑΕΙΤΑΙ Εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ ἐς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἀσ' Όλα»

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΩΛΕΤΗΣ

Προφὴν Μοναβίου Ἀριστοτελείου

ΓΑΛΑΤΑ, ΤΟΠΚΑΝΕ ΙΣΚΕΛΕΣΗ, ΑΡ. 25. — ΚΟΝ/ΠΟΛΙΣ

Τοιμέτια καὶ ὁδραυλικὰ ἀρθεῖας, ἀπαντα
τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.
Κονιάκ, Σαμπάνια, Κακασόν. — Γρησὶα
ἐλληνικὴ Βαρεκίνα. Μηχαναὶ παντὸς
εἶδους : Μύλοι, κινητήριαι μηχαναὶ (Mo-
teurs), Ἀγροτικαὶ μηχαναὶ καὶ ἐν γένει διὰ
πάναν βιομηχανίαν. — Εἰσαγωγὴ διαφόρων
ἐν γένει ἐμπορευμάτων εὐρωπαϊκῆς προελευ-
σεως καὶ ἐγχωρίων.

ΔΑΣΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΚΟΠΙΑΙ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΙΝΤΟΛΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Πωλοῦνται ἐν τῇ ἐκτῇ, κληρονομαὶ καὶ
κατὰ διανομήν
Εἰς τὴν ΠΙΝΤΟΛΙΣ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΑΙ
ὁ πρῶτος λαγνὸς πωλοῖται
ἔως 150.000

ἄλλοι 1999 ΛΙΧΝΟΙ
ΚΕΡΑΙΣΟΥΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΣΑ
Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς
Γρ. ἀργυρᾷ 165

Ἀλλ' ὅπως ἀποτιμῶσιν ἡμεῖς τὰς κτ.
P. Addally et Cie, Χαννίτ Χάν, ἀρ. 14,
Γρ. Γαλατᾷ. Κληρονομικὰ καὶ ἐν
τῶν ἐπαρχίᾳ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρα-
καλοῦνται τὰ ἀποτιμῶσιν τὰ τιμήματα διὰ
ταχυρῶς, ἀκριβῶς, ἀκριβῶς ἢ διὰ τοῖς.